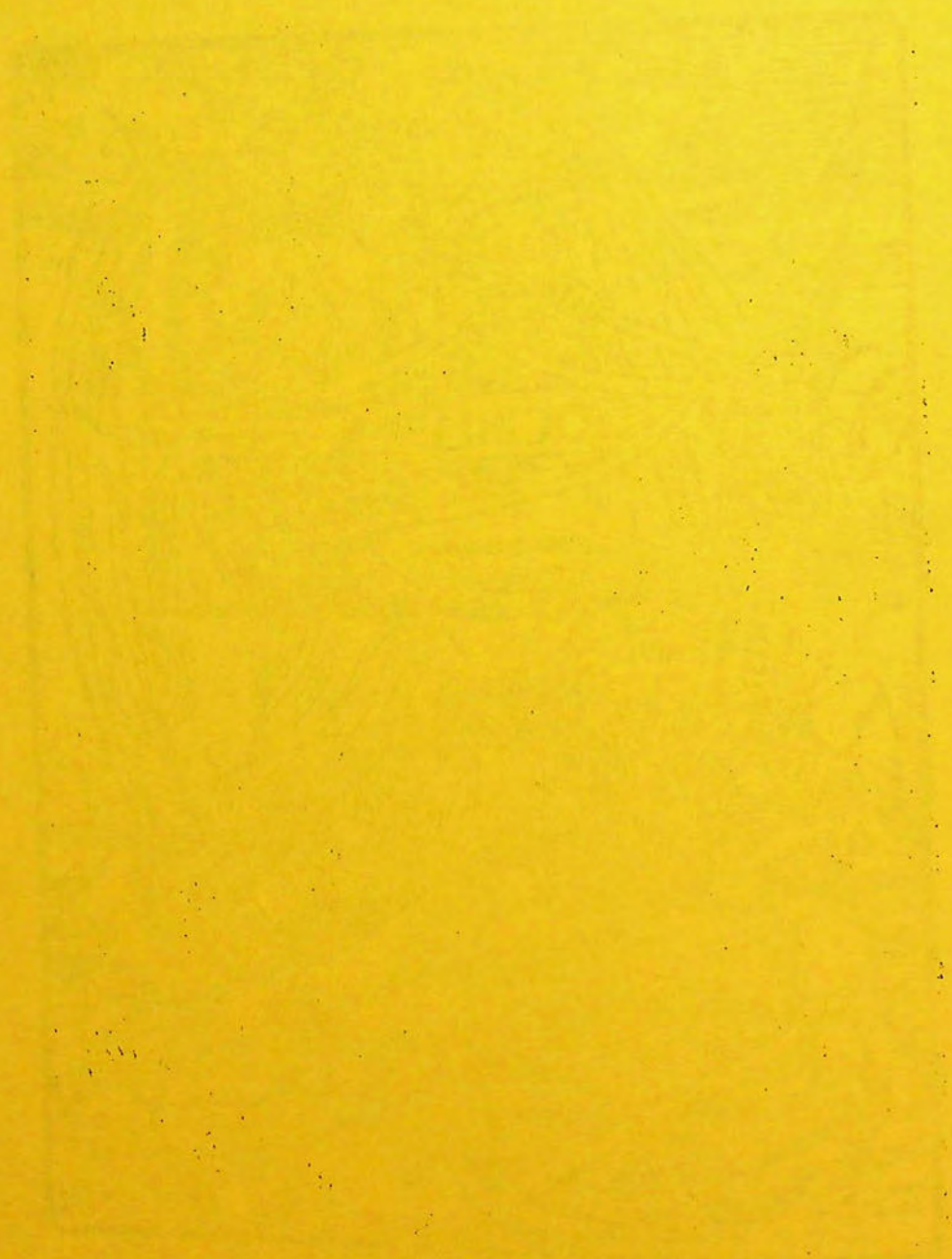

BOLSJEVIK NR.3-84

11032200

PLAN FRAM TIL SOMMEREN -85.

I denne planperioden har vi to sentrale oppgaver for ungdomsforbundet. For det første at vi greier å bygge et større og sterkere Rød Ungdom enn det vi er i dag fram til Landsmøtet -85.

For det andre at vi i perioden skal gjennomføre et landsmøte som vil bli avholdt våren -85.

For oppbygginga av Rød Ungdom betyr det at vi må greie å nå målsettinga med 35 % medlemsøkning.

For landsmøtekampanja betyr det at vi ønsker å utvikle den politiske enheten i Rød Ungdom og på den måten stake ut en kurs for den neste landsmøteperioden.

"TRE I ETT" KAMPANJA.

Hovedoppgaven for denne perioden er å øke medlemstallet. Tidligere har vi slått fast at den viktigste måten å gjøre det på er gjennom et dyktig studiesirkelarbeid. Det må vi holde fast på. Men samtidig er det sann at vi ikke klarer å øke medlemstallet hvis vi ikke greier å spre Rød Ungdoms politikk. Vi må gjøre oss kjent gjennom eksternt politisk arbeid. Derfor knytter både Afghanistaninnsamlinga og Rute 80-salget seg nøye til rekrutteringsarbeidet. Og av disse to oppgavene er Afghanistaninnsamlinga den viktigste. Fortsatt er det avgjørende for om vi skal klare å knytte til oss flere sympatisører og medlemmer at vi fighter for fredspolitikken vår.

VÅPEN TIL AFGHANISTAN!

I over et år har vi drevet arbeidet med krig og fred. Gjennom det har vi blitt politisk sterkere og utvikla en bra fredspolitikk. Fram til landsmøtet -85 blir kampanja "Våpen til Afghanistan" det viktigste redskapet for å spre denne politikken. Politisk står vi i en svært så gunstig situasjon i dette arbeidet. For det første fordi vi har en bra fredspolitikk i dag. For det andre fordi den politiske situasjonen har snudd til vår fordel i forhold til hva den var for et år siden. På denne tida i fjor var fredsbevegelsen på offensiven. Ideologisk og konkret gjennom kampen mot utplassering av nye atomraketter i Vest-Europa.

Vi veit at de ikke greidde å hindre utplassering av rakettenes, og bevegelsen har både organisatorisk og politisk gått i mer opp-
løsning. De har problemer med stake ut en ny kurs for arbeidet sitt. Både i Ny Tid og på den siste konferansen som samla ulike anti-atombegerelser i Europa er det blitt reist åpent spørsmål om betydninga av
. antiatomvåpenbevegelser som fokuserer fredsspørsmålet ensidig

rundt atomvåpen.

Denne situasjonen må vi utnytte. Presset som vi hadde mot oss i fjor på grunn av at vi ikke slutta oss ensidig til antiatombevegelsen har letna. Vi har muligheten til å gå ut og vise hva en virkelig fredspolitikk må bygge på. Gjennom Afghanistankampanja må vi vise at det ikke går ann å slåss for freden uten å slåss for vår egen og Afghanistans nasjonale sjølråderett.

Gjennom å gi direkte handslag til den væpna motstandskampen skal vi reise den politiske kampen mot pasifismen. Og mot den økende tilpasningspolitikken i Vest-Europa.

Vi har mye å vinne på at vi går bredt og slagkraftig ut med aksjonen "Våpen til Afghanistan".

MASSELINJA.

Vi har stilt parolen "Våpen til Afghanistan" som har fått brei politisk oppslutning. Om denne aksjonen nå skal bli vellykka er det en ting som avgjør det; organisasjonens evne til å praktisere en kommunistisk masselinje. Det vil si vår evne til å gå ut og organisere uavhengige til å delta i innsamlinga. Hvis vi tror at det bare er vi som kan drive dette arbeidet eller at vi ikke tar oss tid til å diskutere - og løse - de motsigelsene den mest framskredne delen av ungdommen har til å delta i innsamlinga så er måten vi jobber på gæren. Sann sett vil Afghanistankampanja på mange måter vise oss organisasjonens styrke og svakheter.

Derfor har vi som et minimum vedtatt at alle studiesirkler som drives i gang skal delta i innsamlingsaksjonen. Det betyr at alle sirkelledere må ta opp kampanja på sirkelen og mobilisere deltakerne politisk. Diskutere Afghanistan konkret og ta opp vår krig/fredpolitikk.

Laga må også invitere til åpne møter. Særlig på de skolene hvor det på forhånd er diskutert med uavhengige om deltagelse i aksjonen. Afghanistan-innsamlinga kan aldri oppsummeres som virkelig vellykka hvis vi ikke klarer å mobilisere fler enn våre egne medlemmer.

REKRUTTERINGSARBEIDET

Rekrutteringsarbeidet er nå hovedoppgaven. Det betyr at skal vi greie å rekruttere så må vårt helhetlige program presenteres. Det er sjølsagt umulig å rekruttere kun på krig/fred - arbeid og Afghanistan. Agitasjon for sosialisme og mot kapitalisme er ei forutsetning for å drive dette arbeidet.

Vi må for det første holde fast på at motoren for å dra i gang det eksterne arbeidet blir Afghanistaninnsamlinga. Gjennom den må vi knytte sympatisører til Rød Ungdom. Det å engasjere sympatisørene våre i praktisk arbeid har mye å si for om de ønsker å bli medlemmer eller ei. Dessuten vil de - hvis de deltar i vår innsamling - bli "tvunget" til å støtte vår politikk og sånn sett bli knytta nærmere til oss politisk. Dessuten vil det ha betydning for hvordan de oppfatter Rød Ungdom. Er vi bare en gjeng pratmakere eller er vi folk som virkelig mener noe med det vi sier.

For det andre må vi slå fast at studiesirkelene fortsatt er hovedmetoden for å rekruttere medlemmer. Det betyr at laga i større grad må knytte seg til miljøet og aktiviteten rundt sirkelen for på det viset å rekruttere medlemmer.

For det tredje er det viktig å slå fast at arbeidet med å rekruttere er et arbeid som tar tid. Det krever at vi mellom studiesirkelmøtene oppsøker deltakerne for å diskutere medlemskap. Her svikter ofte den personen som leder studiesirkelen. Ved siden av å gjøre møtene best mulig må følgende parole stilles: "Gjentatte diskusjoner med sympatisørene om medlemskap".

Vi vil at lag og DS skal rapportere inn hvordan rekrutteringsarbeidet går hver måned. Dette er organisasjonens hovedoppgave og det vil være umulig å drive det uten skikkelig rapporter.

RUTE 80.

Siste nummer av Rute 80 har ei bra dekning av høstens oppgaver, og spesielt Afghanistaninnsamlinga. Dermed kan organisasjonen bruke det som det viktigste redskapet i den eksterne propagandaen for oppgavene våre. I utgangspunktet stilte vi oppgava med å skaffe 1000 nye abonnenter til jul. Til nå har vi fått inn ca. 3-400. Det betyr at vi ikke vil klare målsettinga. Derfor sier vi nå: 1000 nye abonnenter fram til landsmøtet -85.

INTERNT LAGSARBEID.

Det å rekruttere medlemmer krever også at de får et godt politisk tilbud når de kommer inn i organisasjonen. De må få tilbud om videregående studiesirkler. Men det meste av den politiske debatten og studiene må skje i lag. Derfor vil vi prioritere å følge opp diskusjonen om imperialismen og tre verdener-teorien i høst. Det vil være et bra utgangspunkt for det eksterne arbeidet vårt, samtidig som det vil bygge opp til diskusjonen om

internasjonal-uttalelse våren -85. (En av hovedsakene i forbindelse med Landsmøtet -85.)

Ved siden av dette obligatoriske studiemøtet oppfordrer vi laga til å avholde møter med følgende tema:

- Sosialisme/Historisk materialisme. Røde Fane nr. 4, -84 vil ta opp saken.
- Jentearbeidet i Rød Ungdom. BV kommer med forslag til studiemateriale og opplegg for diskusjon.
- Krisa arbeidsløshet. Spesielt må de laga det det er arbeidsløseforeninger eller planer om sånne diskutere det med den målsetninga å sette av noen til å delta i arbeidet.

RØD UNGDOMS 14. LANDSMØTE.

Fra og med Januar -85 vil mye av lagsarbeidet bli å forberede Landsmøtet -85. Foreløpig har vi ikke fått noen negative kommentarer.

De er som følger: 1. Beretning.

2. Valgkampen -85.

3. Internasjonal uttalelse.

4. Valg av nytt sentralstyre.

For å klare landsmøteinnspurten er det helt nødvendig at laga overholder de frister som blir satt. Alle lagsforberedelser skal være avslutta innen 30 mars. Det er nødvendig for at sentralstyret skal få god tid til å oppsummere og forberede landsmøtet.

Vi ønsker at dette arbeidet skal starte med lags- og distriktsårsmøtene hvor vi ber om at valgkampen -85 blir tatt opp som egen politisk sak.

ANDRE OPPGAVER I PERIODEN.

Ved siden av disse oppgavene har sentralstyret satt av folk til å arbeide og følge opp følgende områder.

-- Det skolepolitiske arbeidet: Noen lag vil måtte jobbe med statsbudsjett, fylkesbudsjett og skolelandsmøtene (YLI/NGS). Gjennom Klassekampen og Rute 80 vil også skoleutvalget forsøke å følge opp diskusjonen om skoleprogrammet vårt.

-- Jentearbeidet: Vi vil følge opp diskusjonene fra sommerleir og drive i gang organisert jentearbeid i Rød Ungdom noen steder.

-- Arbeidsløshet/krisa. Fram til landsmøtet -85 vil vi utvikle et program spesielt innretta på valgkampen -85 Der det er komiteer må laga forsøke å sette av medlemmer til dette arbeidet.

EN STRATEGI FOR RØD UNGDOM I 80 - ÅRA.

Rød Ungdom er en revolusjonær organisasjon som har sosialisme og kommunisme som mål. I dagens situasjon synes dette ikke som et alternativ for folk flest. Vår oppgave er å vinne ungdommen for å styrte dette samfunnssystemet og å bygge et nytt, sosialismen, hvor undertrykking og utbytting skal avskaffes til vi når målet: kommunismen.

Verden i 1984 er prega av økonomisk krise og faren for krig. Dette fører til et ideologisk press i retning av økt classesamarbeid.

- i forhold til krigsfaren betyr det ettergivenhet og passivisme.
- I forhold til krisa betyr det moderasjonslinje, "Enhver er sin egen lyktes smed", og aksept av nedgang i levekår og rettigheter.

Samtidig veit vi at misnøyen ulmer blant folk, det gjelder å gi folk et alternativ, et svar på situasjonen.

Rød Ungdom er for liten organisasjon idag, men vi har rekruttert en rekke nye unge medlemmer som har lyst til å utrette noe. Å må vi klare å knytte oss til folk og rekruttere for å øke vår politiske innflytelse.

Fram mot 1990 har vi disse tre hovedstolpene.

1. KAMP MOT DEN ØKENDE KRIGSFAREN OG SOVJETS EKSPANSJON.
2. REISE UNGDOMMEN TIL KAMP MOT VIRKNINGENE AV DEN ØKONOMISKE KRISA OG STYRKE UNGDOMMENS MOTSTANDSKRAFT MOT KAPITALENS OFFENSIV:
3. BYGGE RØD UNGDOM OG STYRKE FORBUNDET POLITISK, ORGANISATORISK OG IDEOLOGISK.

Målet for oss må være.

1. Å vinne større deler av ungdommen for å styrte kapitalismen og for sosialismen og kommunismen.

2. Å vinne innflytelse i de politiske ungdomsmiljøene.
Det betyr for forsvarsvilje og internasjonal soslidaritet.
For solidaritet og kamp.
3. Å bygge en organisasjon som er i stand til å starte ,
utvikle og lede kamper og aksjoner blant ungdommen.
4. Å utvikle en ny generasjon kommunistiske ledere til ml-
bevegelsen i Norge . Det betyr: Bygge Rød Ungdom, bli
flere medlemmer, bli sterkere politisk og organisatorisk.

	OKT	NOV	DES	JAN	FEB	MARS	APRIL	MAI	JUNI
LAGS MØTER		IMP. TEDRI		BERETN. NDM.AV S.S.	VALG 85	INTER- NASJO- NAL.UTT.			
HOVED- SAK	3: ETT KAMPANJE • VERVING • AFGHANISTAN • RUTE 80			LANDSMØTE 85			VERVING	VALG 85	
ANDRE SAKER	STATS/ FYLKES BUDSJETT	STATS/ FYLKES BUDSJETT	DISTRIKTS ÅRSMØTER	• DISTRIKTS- ÅRSMØTER • VERVING • AFGHA-INN	• VERVING • AFGHA-INN • LANDSMØTER YLI-NGS	• VERVING • AFGHA-INN • 8. MARS	• AFGHA-INN • 1. MAI • VALG 85	• SOMMERLEIR • VERVING • AFGHA-INN	SOMMER LEIR
KONF.		10-11. FORBUNDS- SKOLE.		SKOLE KONF				FORBUNDS SKOLE	
VIKTIGE DATØER			27. DES. 5. ÅR SIDEN INVASJON			• 15. MARS VALG AV DEL. • 8. MARS		1. MAI	

HIP HOP DONT STOP RØD
UNGDOM

28 21 AV

VERALING

28 21 AV

21 21 AV

21 21 AV

21 21 AV

21 21 AV

21 21 AV

21 21 AV

21 21 AV

21 21 AV

21 21 AV

21 21 AV

21 21 AV

PLAN 84/85

PLANVEDTAK FOR HØSTEN -84 OG VÅREN -85.

Hovedmålsetting for dette året.

Rød Ungdoms målsetting dette året er å:

* Øke antallet medlemmer i Rød Ungdom gjennom vervekampanje.

* Gjøre Rød Ungdom kjent og øke oppslutninga om Rød Ungdoms politikk, særlig gjennom innsamlingskampanja "Våpen til Afghanistan" og salg av Rute 80.

* Utvikle skoleringen og masselinja i tilknytning til "tre i ett" -kampanja.

Rød Ungdoms hovedsaker fram til Landsmøtet -85.

1. "TRE I ETT"-KAMPANJA

Rekruttering/verving.

Hovedmetoden for dette arbeidet er fortsatt studiesirklene. Alle lag må sette i gang sirkler tidlig høsten -84.

Lags- og distriktstyrer må ha en egen ansvarlig for rekrutteringsarbeidet som skal følge opp at målsettinger blir nådd og gi rapporter en gang i måneden.

Alle studiesirkler pålegges å drive innsamlinga "Våpen til Afghanistan".

Det avholdes en konferanse om rekrutteringsarbeidet i november -84.

Arranger åpne møter - særlig på de videregående skolene - bruk midttimer og evnt. elevsamfunn.

Kampanjemateriell som vervebrosjyrer, merker og plakater må brukes aktivt. Bestill fra kontoret.

Ekstern hovedsak.

Innsamlinga "Våpen til Afghanistan" skal drives fram til Landsmøtet -85. Målsettinga er på 75 000,- kroner. Politisk målsetting er å spre vårt helhetssyn på fredspolitikk gjennom kampanja. Det betyr at vi også må reise kampen for et sterkt uavhengig forsvar, og for kvinnelig verneplikt.

Uavhengige og sympatisører skal trekkes med i arbeidet gjennom studiesirkler eller på andre måter.

Det avholdes en kampanjeuke i mars -85. (18. - 24. mars.)

Kampanjemateriell som plakater, merker og løpesedler må bestilles av alle lag. Spre materiellet offensivt.

Rute 80.

Alle lag må diskutere - og følge opp - målsettingene de har fått. Alle lag må sette målsettinger for løssalget.

NB! 1000 NYE ABONNENTER FRAM TIL LANDSMØTET.

2. RØD UNGDOMS FJORTENDE LANDSMØTE

Rød Ungdom skal avholde sitt 14. landsmøte våren -85. Fra og med januar -85 vil lagsmøtene bli prega av landsmøteforberedelser.

Det vil bli obligatoriske lagsmøter på følgende saker:

- 1.) Beretning - nominasjoner til nytt sentralstyre.
- 2.) Stortingsvalget -85.
- 3.) Rød Ungdoms internasjonale syn. Uttalelse fra landsmøtet.

Lag og distrikt må følge direktiver og overholde de frister som blir satt i tilknytning til landsmøtebevegelsen. Landsmøtekontingenten skal inn med ordinær kontingent for første kvartal.

3. ORGANISASJONSARBEIDET

Sentralstyret vil høsten -84 avholde en rekrutterings- og organisasjonskonferanse for at lag og DS-er skal kunne ta et bedre grep om dette arbeidet.

4. SKOLEARBEIDET

Operasjon Dagsverk (OD), landsmøtene i YLI og NGS, statsbudsjettet og fylkesbudsjettene må markeres.

Det avholdes en sentral skolekonferanse høsten -84 og en våren -85. I tillegg avholdes en sentral yrkesskoleelevkonferanse.

5. ANDRE SAKER

Øentearbeidet i Rød Ungdom.

Arbeidsledighet.

FASEPLAN FOR HØSTEN -84 OG VÅREN -85

Denne faseplanen er en oversikt over Sentralstyrets arbeidsutvalg ønsker at:

1. Hele organisasjonen jobber med, innrettes på. Det er det du hele tiden finner som "hovedsak" for de forskjellige månedene.

2. Flest mulig av organisasjonens lag medlemmer skal klare å gjøre noe mer avhengig av forholda på stedet, styrke osv. Det er det som du hele tiden vil finne under "andre saker" for de forskjellige månedene.

I tillegg vil det sikkert være saker som prioriteres av særskilte grunner. Saker med lokal karakter, eller som vi av andre grunner ikke har tatt med i planen, men som dere mener er viktige å prioritere.

OKTOBER:

Hovedsak: "Tre i ett-kampanja" (Vervin Afghanistaninnsamling og Rute 80.)

Andre saker: Markering mot statsfylkesbudsjettet.

NOVEMBER:

Hovedsak: "Tre i ett-kampanja".

Andre saker: Markering mot statsfylkesbudsjettet.

DESEMBER:

Hovedsak: "Tre i ett-kampanja". (5-årsd for invasjonen i Afghanistan 27/12.)

Andre saker: Distriktsårsmøter.

JANUAR:

Hovedsak: Landsmøtet -85. (Beretning / nominasjon av nytt sentralstyre.)

Andre saker: Distriktsårsmøter.

Verving.

Afghanistaninnsamlinga.

Skolekonferanse.

FEBRUAR:

Hovedsak: Landsmøtet -85. (Valgkampen.)

Andre saker: Verving.

Afghanistaninnsamlinga.

Skolelandsmøtene. (YLI og NGS.)

MARS:

Hovedsak: Landsmøtet -85. (Internasjonal resolusjon / delegatvalg.)

Andre saker: Verving.

Afghanistaninnsamlinga (Afghanistanuke 18.- 24. mars.)

8. mars.

APRIL:

Hovedsak: Verving.

Andre saker: Afghanistaninnsamlinga.

1. mai.

Valgkampen -85.

MAI:

Hovedsak: Valgkampen -85.

Andre saker: Sommerleir.

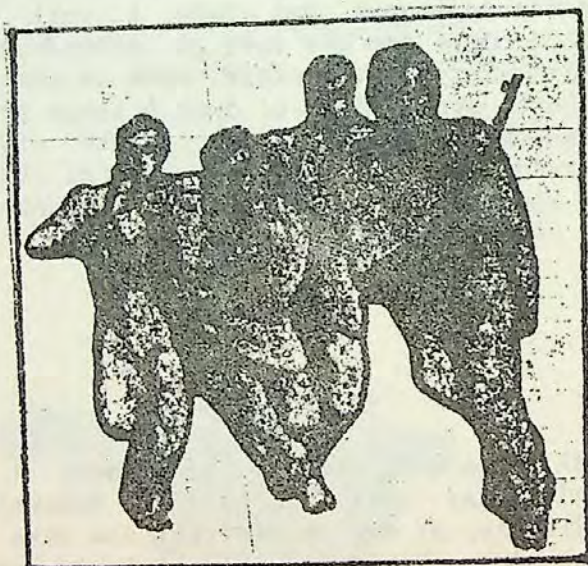
Verving

Afghanistaninnsamlinga. (Avsluttes i løpet av mai.)

JUNI:

HOVEDSAK: Valgkampen -85.

Andre saker: Sommerleir.

STUDIER

HØSTENS STUDIEMØTE

Som det går fram av planen har vi lagt opp til en høst hvor laga har fått størst mulig handlefrihet. Derfor har vi bare lagt opp til ett obligatorisk lagsmøte. Det er studiepunktet på imperialismeteori.

Opplegget for møtet skiller seg ikke fra sommerleir/forbundsskole. Det er en gjennomgang av den grunnleggende imperialismeteorien, dvs. Lenins imperialismeteori og tre-verdener-teorien. Diskusjonen har vi ønsket å legge opp rundt følgende tre tema:

1. Kan krig hindres i imperialismens epoke? Alment sett? Særskilt i dag?

2. Forsøk å vurdere utviklinga i den tredje verden. Er det framskritt eller tilbakeskritt som er dominerende? Hvor mye skyldes det imperialistiske systemet?

3. Hvordan bekjempe imperialismen i dag?

En del av dere vil sikkert kjenne seg igjen i dette opplegget. Det bude i vert fall gjelde dere som har vært på forbundsskolen i vår eller på sommerleir. Noen av dere vil sikkert synes det er dumt å terpe på det samme om igjen også. Hvorfor ikke utvikle diskusjonene, gå videre? Hvorfor ikke ta opp spørsmålet om Sovjet, osv. Begrunnelsen for vår prioritering er som følger:

Sjøl om en god del av medlemmene i Rød Ungdom har vært med på denne diskusjonen tidligere, er det et flertall som ikke har vært det. Derfor ønsker vi å gjennomføre grundige lagsdiskusjoner for at alle skal være med, ikke bare de som har vært på sommerleir/forbundsskole.

Det andre poenget er at diskusjonen på sommerleiren (i sør) var alt for dårlig. Samtidig er det et stort behov for at det reises diskusjon på de motsigelsene som finnes. Hvis ikke vil det være umulig å få gjennomført noen reell diskusjon på utkast til internasjonal uttalelse foran landsmøtet til våren. Derfor kjører vi "det samme opplegget" om igjen.

Vi håper at alle tar det alvorlig - uansett om det er nytt eller gammelt stoff. De som har deltatt burde i det minste stille sterkt som innledere. Dessuten er det jo fullt lovlig å arrangere flere studiemøter som går videre, hvis det er ønske om det.

Til innleiderne har vi laget et forsøk på hjelp til å lage innledning. Det består av noen "tommelfingerregler" for å skrive innledninger, samt et forslag til disposisjon for en innledning.

Som studier anbefaler vi følgende:

Lenin bind 6 av "Utvalgte verker" ss. 170. (Min. ss. 129-130, og ss. 164-170)

Studiesirkelen til AKP(m-l) bind 1 og 2. møtene som er om imperialisme.

Utdrag fra innledning om imperialismen fra sommerleiren - trykket her i BV.

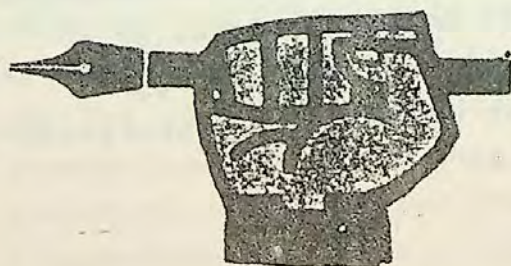
KAMP MOT BEGGE SUPERMAKTENE?

med Chile/Tyrkia-demonstrasjonen og demonstrasjonen mot israelske borgermestre på Norges-besøk, samt en rekke lignende demonstrasjoner og invasjonen på Grenada-i-friskt minne, kan vi bare konstatere en ting: Rød Ungdom i Oslo mobiliserer overhodet ikke til demonstrasjoner som retter seg mpt USA-imperialismen. (Ett hederlig unntak: desember -83, da George Schulz var på besøk i Norge. Det eneste unntaket).

Det var ille å stå fem stykker på Chile-dem., og de andre som var der (chilenerne og tyrkerne spesielt) registrerte også dårlig mobilisering og oppslutning fra AKP/RU. Før palestina-demonstrasjonen fikk Oslo-lederen beskjed om å mobilisere folk han møtte til demonstrasjonen. Svar: -nå til lørdag? Nei, da skal vi på NTA-konsert og ha stand.

Javel, nei. Rød Ungdoms eksterne hovedsak hele 1984: krig/fred. Støtte til frigjøringsbevegelser viktigst. Allikevel er demonstrasjoner som uttrykker direkte støtte til PLO og avsky mot okkupantmakta uinteressant...

Hovedsaka med dette innlegget er ikke bare å moralisere over manglende oppmøte. Vi ønsker å reise en diskusjon om synet på USA. Det er helt reelt at mobileringa er mer systematisk og entusiasmen sterkere når det demonstreres mot Sovjet. (21. august osv.)

Rød Ungdom, sammen med Unge Høyre og Fr.P.u., var de eneste som ikke skrev under på et opprop mot invasjonen på Grenada.

La oss stille noen spørsmål;

-Hvorfor mobiliserer ikke RU til denne typen demonstrasjoner?

-Hvorfor reagerer ikke folk følelsesmessig og spontant mot overgrep som skjer i Latin-Amerika? Her er det også snakk om den nasjonale sjølråderetten.

Og la oss slå fast en ting med det samme: Vi mener at RU skal sloss mot Sovjet-imperialismen. Vi mener at Sovjet er den mest aggressive super-makta. Vi mener at Afghanist.-innsamlinga er jævlig bra.

Det er ikke det dette dreier seg om. Det dreier seg om at vi faktisk synes det er skremmende og sjokkerende at folk ikke er i stand til å reagere følelsesmessig og bli forbanna på overgrepene USA gjør. At Rød Ungdommere, som kaller seg kommunister, er i stand til å ekskludere frigjøringskamper og folk fra "sakskartet" av taktiske hensyn.

Det er faktisk på tide å innrømme at folk utvikler et direkte reaksjonært syn på USA på grunn av diskusjonen de siste åra som først og fremst har dreid seg om Sovjet-imperialismen og Sovjets rolle som krigsfremmende faktor.

Det er ikke unaturlig at et sânt syn utvikler seg når disse diskusjonene har påvist at Sovjet er farlig, at forsvaret vårt er for dårlig, og at USA faktisk er en viktig støttespiller i dagens situasjon. Men det er heller ingen som helst grunn til å undervurdere denne supermakta, og det burde kanskje diskusjonen i større grad ha dreid seg om.

I dag stiller vi oss, i hvertfall tilsynelatende, likegyldig til folkemordene i El Salvador, USA's undertrykking i og støtta til fascist-regimene i resten av Latin-Amerika. Diskusjonen i -81 om Nicaragua som OD-prosjekt viser hvor langt dette kan gå. Her ble sandinistenes verbale støtte til Sovjet viktigere enn kampen deres for nasjonal uavhengighet.

Dette ble det tatt sjølkritikk på senere, og mange snudde. Godt. Men dette betyr ikke at ikke disse meningene ikke fortsatt fins. Og det er dette som er poenget. Den likegyldigheta til angrep på den nasjonale uavhengigheta i deler av verden er farlig. Hvor blir det av prinsippene?

Et argument vi har møtt er at RU har flere vedtak på at vi stiller supermaktene likt, og at vi likestiller kampen mot dem. Det er bra, men vedtak er ikke nok, det er som kjent et spørsmål om praksis åsså. Å si at RU ikke har ressurser, og at man kan finne masse ting vi burde jobbe mer med er tull.

Så lenge krig/fred er hovedsaka, og vi jobber bare med det har vi ressurser til å jobbe mot USA også, reise diskusjon om det, og f.eks. delta aktivt på demonstrasjoner som retter seg mot andre imperialistmakter enn Sovjet.

Be [redacted] og B. [redacted]

VISST FINNS DET HÅP!

Rød Ungdom er en liten organisasjon i et lite land i en av verdens avkroker. Et land som til tross for økonomisk krise og stigende arbeidsløshet er et av de få rike landa i verden. Og sjøl om vi jobber hardt, og har innflytelse på en del områder er Rød Ungdom en organisasjon som på ingen måte ruver, sjøl i det norske landskapet. Samtidig har vi satt oss det mest ambisiøse målet som kan tenkes. Vi slåss for å endre det rådende systemet, kapitalismen, dvs. vår berettigelse.

Sjøl om de fleste-eller i hvert fall veldig mange-kan være enig med oss i at kapitalismen er noe dritt, og at sosialismen ser bra ut, så er det vanskelig å overbevise folk. Og det vanligste svaret på problemene er Fremskrittsparti-ideologien "Enhver er sin egen lykkens smed". Pass deg sjøl og drit i de andre. Også blandt oss i Rød Ungdom merkes denne tendensen. Folk stiller spørsmålet; er det mulig?

Er ikke sosialismen bare en vakker drøm? Noen svarer med å gå i passivitet og melder seg ut av Rød Ungdom. Andre sier "OK! Rød Ungdom er vel og bra, men jeg vil heller jobbe med noe konkret for det gir i hvertfall resultater". Og noen forsøker å jobbe for Rød Ungdom, men får liten respons, og synes at folk er treige og reaksjonære. Uansett så er det et viktig problem.

Og skal vi komme fremover sånn at det virkelig monner må vi finne ut av det. Jeg skal ikke late som om jeg har noe sesam-sesam, men jeg tror det er en ting vi har glemt som det er verdt å tenke på og diskutere igjen. Derfor skal jeg slå et slag for masselinja. Rød Ungdom er en ung organisasjon. Det store flertallet av medlemmer er rekruttert etter 1981.

I denne perioden har vi studert politisk økonomi. Vi har diskutert sosialisme og vedtatt et bra sosialisme program. Men diskusjonene rundt sosialismen har først og fremst dreid seg om sosialismens problemer. Det har vært bra og nødvendig, men samtidig har det betydd at vi har via liten oppmerksomhet på spørsmålet om hvem som skal bygge sosialismen, og hvordan vi skal vinne frem.

Samtidig har situasjonen i Norge endra seg; Fra søtti-åras optimisme og tru på framtida, har åtti-åra kommet med krise og mismot. Mens det for bare åtte- ti år siden var mulig å få med folk på politisk arbeid, er det ofte vanskelig i dag. Om folk ikke er mot oss, er de ofte uinteressert.

Mens syttiåras skoleelever var opptatt av samfunnets fremtid er dagens skoleelever i mye større grad opptatt av sin egen personlige framtid. Karrieren - ikke sosialismen - skal sikre framtida. Dette er objektivt, dvs. det er virkelig sånn. Og det gjør at det er vanskeligere å jobbe politisk for en revolusjonær bevegelse. Men hvis vi i den situasjonen gir opp trua på folket er vi dømt til undergang.

Enten vil vi ende opp som terrorister som springer så langt foran folk, at de skyr oss. Ellers vil vi bli sosialdemokrater som bare jobber for dagsaktuelle krav, fordi det gir "resultater".

En kamerat av meg var i England for et par år siden på ferie. Like ved grensa til Wales lå det en liten by som het Ryll. I den byen hadde den engelske arbeiderklasse ferien sin. Kameraten min ynder å fortelle, hvordan det så ut, og det lyder omtrent sånn: "Ryll ligger på en kjempeslette Og så langt øyet kan nå er det caravans - campingvogner. Bare avbrutt av spilleautomathaller med slot-maskiner og flipperspill. Alle vognene har TV-antenne og mange har video. Her tilbringer den engelske arbeideren ferien. Med øl, Fish and Chips og spilleautomater. Bøker finst ikke, og det viktigste er hva som kommer på TV-en".

Dette er sant. Sånn er det i Ryll. Og sjøl om det ikke går an å påstå at alle engelske arbeidere ferierer sånn, er det mange. Sikkert flertallet. Og den arbeiderklassen er det altså som skal gjøre revolusjon? "Aldri i livet" sier kameraten min. Og hans konklusjon blir Røde Brigader o.l. For de gjør i hvert fall noe. Nå er sjølsagt den engelske arbeiderklassen ekstrem, men kom ikke å si at dere ikke har tenkt eller i hvert fall hørt liknende uttalelser om den norske.

Om folk som bare ser på porno eller søtsuppe eller action på video, og som spiser pottetgull med paprika og drekker øl til. Joda, vi kjenner det igjen. Og sjølsagt har dette rot i virkeligheta. Men la oss ta en rask tanketur til England i dag. Hva gjør den engelske arbeiderklassen i dag? Hvor var de engelske kullgruvearbeiderne i sommer? I Ryll? Nei! De stod på streikevakt i en av de politisk viktigste streikekampene i Europa i vår tid.

Og hva har skjedd? Har alle de gamle og reaksjonære og passive gått av med pensjon og blitt erstatta av unge radikale? Sjølsagt ikke. Det som har skjedd er at arbeiderne i England er mobilisert politisk for en sak de tror på og er villige til å kjempe for. Og da utgjør videotitterne fra Ryll en politisk kraft som i dag "bare" reiser kravet om bevaring av gruvene, men som en annen gang kan reise kravet om hele makta. For sosialisme. Og sånn må vi se på folket i Norge også. Ikke som håpeløse, men som i verste fall et sovende opprør; en sovende revolusjon. Nettopp i krisetider - hvor det er vanskelig å ha tillit til folket - er det desto vanskeligere å ha det.

Vi er fire millioner innbyggere i Norge. Disse fire millionene er det som må gjøre revolusjon. De kan ikke byttes ut, og det er lite ml-bevegelsen kan gjøre uten dem. Vår oppgave er å vekke dem, og sette retning på kampen

sånn at den ikke bare blir en kamp om lengre brød eller kortere arbeidsdag, men en kamp om makta. Om hele systemet. Jeg skal ikke gå inn for at alle skal anskaffe seg "Mao 's lille røde" og bruke den som orakel sånn som har blitt gjort tidligere. Men jeg syns det hadde vært ål-reit om alle medlemmer av Rød Ungdom anskaffa og leste i den boka som heter "Skrifter i utvalg". For er det noe som gjennomsyrrer Mao's skrivning så er det kjærligheten og respekten for folket. Og der tror jeg vi har endel å hente. Et sitat som ble mye brukt før, og som kan virke litt merkelig, er følgende:

"Det er massene som er de virkelige heltene; selv er vi ofte barnslige og uvitende. Begriper en ikke det, kan en ikke gjøre regning med å tilegne seg minimale kunnskaper engang".

Hva betyr dette? Det betyr sjølsagt ikke at vi skal kaste overbord teorien vår og det som skiller oss fra andre. Men det betyr at vi ikke har lov å sette oss på noen høy hest og late som vi er noe, bare fordi vi har studert politikk. Folket er uansett mere kunnskapsrikt og erfarent enn oss, og det er bare ved å lytte til andre, og ta utgangspunkt i deres kunnskaper og behov at vi kan tilføre dem noe.

Ofte vil vi vel oppdage at vanlige folk er svært så fornuftige bare vi får dem i tale.

Et annet sted sier Mao: "Mange av kameratene våre har en tendens til å være overlegne overfor folk utenfor partiet, se ned på dem eller nekte å akseptere dem eller anerkjenne de sterke sidene deres. Dette er en sektarisk tendens. Etter å ha lest noen få marxistiske bøker blir slike kamerater mer arrogante i steden for mer beskjedne, og de avviser stadig andre som verdiløse uten å innse at deres egen kunnskap er halvmode".

På noen områder kan dette være et bilde på Rød Ungdom. For selv om vi har studert politisk økonomi, imperialismeteorier osv. og syns at vi veit mye som ingen andre veit, er det ingen grunn til å bli hovmodige. Og hvis folk ikke godtar våre påstander om virkeligheten kan det muligens være vi som ikke forklarer oss skikkelig. Nå betyr heller ikke dette at vi skal slutte å hevde våre meninger, og slutte å kjempe politisk med folk.

Det er også en viktig del av masselinja. Men hvis man ser på seg sjøl veldig spesiell, er det klart at det er vanskelig å tru at andre kan bli likedan. Derfor er masselinja til sjuende og sist et spørsmål om synet vi har på oss sjøl. For eksempel; I gruppa mi på sommerleiren diskuterte vi hva vi skulle gjøre med Afghanistan-innsamlinga og verving når vi kom hjem. Da var det gjennomgående at folk sa: "Jeg mener at vi må jobbe veldig mye og gå på de progressive skolene og dele ut løpesedler og arrangere åpne møter og ha studiesirkler .

Men på min min skole er folk så reaksjonære og passive og sløve og håpløse at der nytter det ikke".

En sann holdning avdekker to ting. På den ene sida, at folk gjerne vil gjøre noe, at de vil verve nye medlemmer og slåss for vår politikk, og det er bra. Men på den andre sida viser det en holdning til andre folk som går ut på at det i virkeligheten ikke er noe som nytter.

Men er det riktig? Hva er det i så tilfelle som er så spesielt med oss som er Rød Ungdomere? Hvis vi er de eneste på skoler med flere hundre ungdommer som kan bli med må vi jo være veldig spesielle. Men det er vi ikke. Vi er vanlige ungdommer; som andre, bare med den forskjell at vi med i Rød Ungdom. Men da kan alle i utgangspunktet bli med. Ingen er født kommunister, og ingen er født ikke-kommunister.

Et annet eksempel: I Oslo er det en del såkalte "ledende folk" som aldri deltar i grunnlagsarbeid. Går ikke på lagsmøter, står ikke på stand, går ikke i viktige demonstrasjoner osv. En ting er at dette er i mot vedtektene og er eksklusjonsgrunn. Mye viktigere er det at det avdekker et syn på dem sjøl som er så viktige at de kan sette seg ut over den aktiviteten som "de vanlige medlemmene" . driver med. En forakt for alle andre. Da er det ikke så underlig at medlemmene får de samme ideene, men det er desto verre.

KONKLUSJON!

Dette debattinnlegget er allerede vokst ut over alle bredder og lengder, og jeg må slutte sjøl om jeg skulle sagt mye mye mer. Forhåpentligvis kan dette være en spore til ettertanke og diskusjon i laga. Og jeg ville bli svært glad for innlegg for eller i mot mitt. Vi trenger diskusjon.

Som et forsøk på å summere det viktigste i det jeg har sagt vil jeg si:

Masselinja er først fremst et spørsmål om å stole folk. Ha tillit tilat folket er kraft som kan og vil gjøre revolusjon. Bare gjennom en sann til og tru på folket kan vi tr på sosialismen. Det er viktig å at kapitalismen er dødsdømt og verden trenger sosialismen, men det hjelper lite uten at vi tr på folket; først da kan sosialismen bli virkelighet.

He [redacted] Gur [redacted] n.

JENTER, FINNS DOM?

HALLO ALLE JENTER!

Dette handler om jentearbeidet i Rød Ungdom. Eller kanskje heller om det arbeidet vi må gjøre framover.

På sommerleiren på Skarnes var det mange jenter som markerte seg i diskusjonene og som første gang tok skrittet opp på en talerstol. Dette er bra framskritt, vi er i ferd med å bli modigere (flinke har vi bestendig vært, vi også).

På leiren hadde vi også besøk av Jorunn G. [redacted] fra partiet. Hun holdt en jente-innledning vi ikke kommer til å glemme med det første. Tinga hun tok opp åpna øya til mange, (spesielt noen av gutta) men blikket må heves igjen og vi må få sving på jentearbeidet.

HVA ER SÅ JENTEARBEID?

er så mye. Det arbeid i kvinne-
konten, antipornogrupper og andre
jente grupper. Det er å reise

diskusjoner om spesielle jente/
kvinne-krav i og utenfor Rød Ungdom.
Det er å studere, ta verv og opp-
gaver som jente. Det er å hjelpe
andre jenter fram, og det er å
gjøre oss bevisste på alle disse
sakene. Men også i praksis drive
jenter fram.

Alt dette gjør vi jenter i dag, men
vi har ingen samla politikk for det.
Vi har forskjellige meninger og er
uenige om jentearbeidets plass,
form og innhold i organisasjonen.
Gutta tar også for liten del av an-
svaret med å få jenter fram. Jeg
mener vi må legge opp arbeidet først
og fremst distriktvis, f.eks.
undersøkelse om hva jenter mener med
om jentearbeid. (like spørsmål for
hele landet) Og jenteforums-kvelder
eller jenteseminar om saker som
f.eks. familien, porno/prostitusjon,
jenter og utdanning, jenter i arbeid
og om 6 timers arbeidsdag - et kv-
innekrav.

Dette for å skolere oss og å gå i
spissen for disse diskusjonene i
Rød Ungdom. Her er det vi som må
dra lasset.

Jeg er for at alle lag skal ha et obligatorisk lagsmøte om "jentesak- hva er det?" Men dette er mer langsiktig. Jeg tenker helt fram til landsmøtet-85, til da skal vi jenter stå på og vise at man kan regne med oss, 100%!

Dette var ment som et puff til tenke. Det kommer mer konkret saker til diskusjon og planer seinere. La oss høre fra dere!

Hilsen U[redacted].

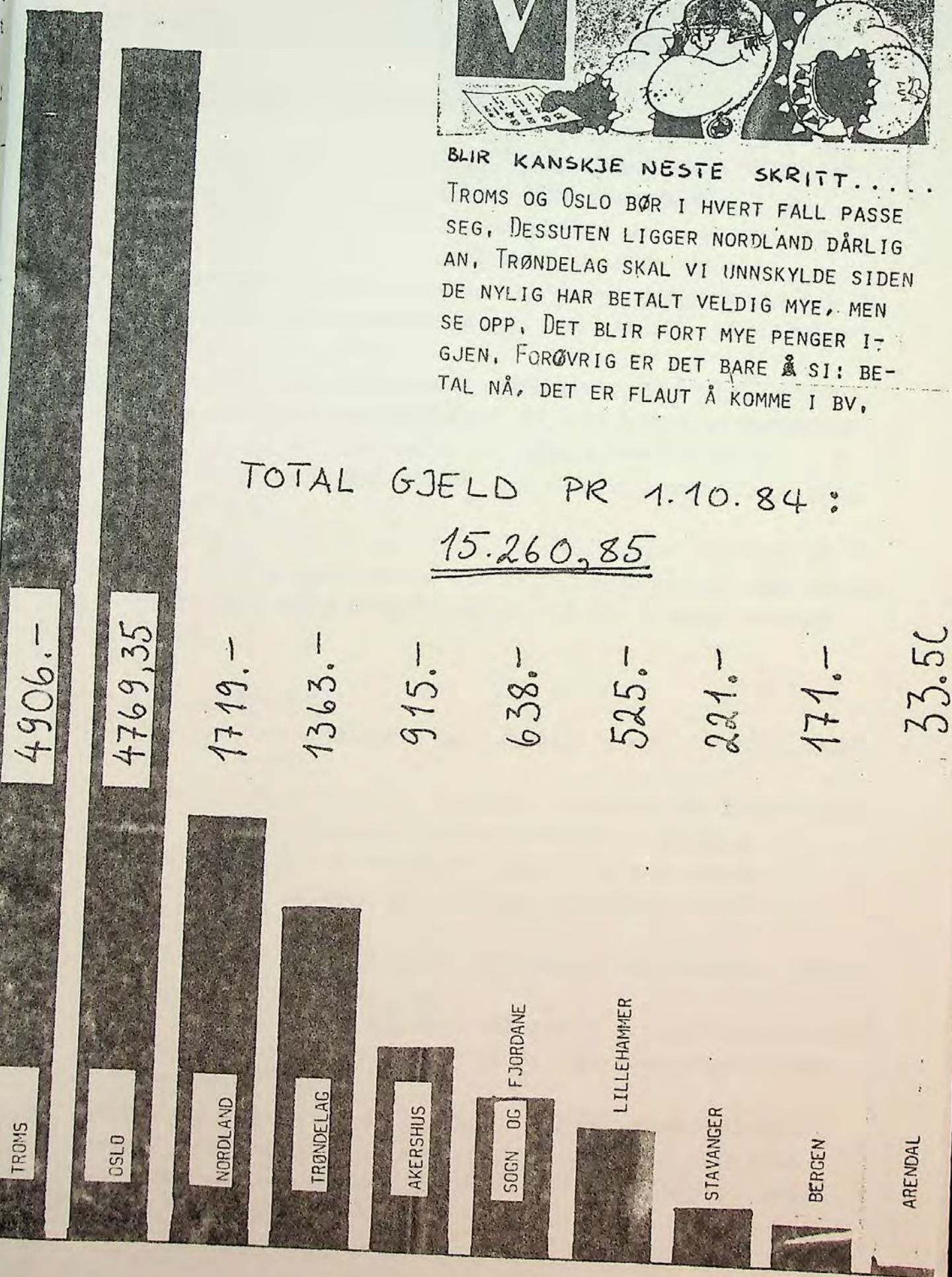

BLIR KANSKJE NESTE SKRITT.....
TROMS OG OSLO BØR I HVERT FALL PASSE
SEG, DESSUTEN LIGGER NORDLAND DÅRLIG
AN, TRØNDELAG SKAL VI UNNSKYLDE SIDEN
DE NYLIG HAR BETALT VELDIG MYE, MEN
SE OPP, DET BLIR FORT MYE PENGER I-
GJEN, FORØVRIG ER DET BARE Å SI: BE-
TAL NÅ, DET ER FLAUT Å KOMME I BV,

TOTAL GJELD PR 1.10.84 :

15.260,85

... KANAKKE HESTE SKUTT ...
INOM OG UTOG BOR I HVERT FALL PASSE
SOG. BESPOTTEN LIGGER NORDLAND GÅR I
AN, INHOLDEN SKAL VI INNSKYLDE SIDEN
DE NYE IO HAR BETALT VELDIG NYE, MEN
BE OPP, DET BLIR EGGI NYE PENSER I-
GJEN, FOROVIS ER DET SARE Å SI BE-
TAL NY, DET ER FLAUNT Å KOMME I BV,

TOTAL GJELD PR 1.10.84 :

15.260.82

1.141
1.141
1.242
1.828
1.110
1.343
1.141

23.804
1.6024

RETNINGSLINJER FOR PLAKAT/SPRAYMALINGSAKSJONER.

Rød Ungdoms prinsipp for bruk av slike aksjonsformer er:

NEPPE AGITASJON UTEN Å ØVE HÆRVERK.

Bakgrunnen for dette prinsippet er at vi også i slike tilfeller skal bruke masselinja. Det er f.eks. ofte stor forskjell på å bruke spraymaling av slagord i storbyer som Oslo, Bergen, osv. og på mindre plasser som Røros, Balestrand eller Finnsnes. Vi kan si at hvis folk på et sted vil reagere mere over at det er malt slagord/klistra plakater der enn hva som står på plakaten, så er aksjonen misforstått.

~~Krenking av andre organisasjoners eiendommer, slik som klistring, og spraymaling på kirker, menighetshus, Folkets hus, ungdomslagshus o.l. er bannlyst.~~ (vi ville neppe bli særlig overbevist sjøl, hvis et kristent ungdomslag hadde malt over våre kontorer med kors og kristne symboler)

Kort kan vi si at det å vinne folk i Norge for vår politikk er en politisk og ideologisk kamp. Plakat/malingsaksjoner skal støtte opp om dette ikke stå i motsetning til det ved å skape unødige motsetninger.

Noen korte huskereglar.

1. Plasser plakater og slagord godt synlig, gjerne ved knutepunkter med mye trafikk.
2. Plakater skal fortrinnsvis plasseres på steder som lyktestolper, murvegger /plankevegger der det er vanlig med oppslag.
3. Slagordmaling kan være kunst. Om du ikke er stø nok på frihånd - bruk sjablong. En god form fremmer innholdet.
4. Plakatklistring / maling på privathus, butikkvinduer, forsamlingslokaler er bannlyst.
5. Formelt sett skal det innhentes tillatelse fra politiet til å sette opp plakater. Hvis du har glemt det, unngå kontakt med etaten under aksjonen.
6. Rød Ungdoms plakater, merker o.l. er i fritt salg over hele landet. Rød Ungdoms organisasjon og lokallag kan ikke påta seg ansvar for opphengning av dette utover de aksjoner medlemmene utfører.

FRIST

FOR

NESTE

NUMMER AV
VÅRT YPPERLIGE
BLAD

24. NOV.